

Josep-Ramon Olivé guanya la Händel Singing Competition

“Com a estudiant a Londres puc participar en tres produccions operístiques a l’any”.

El baríton català Josep-Ramon Olivé ha estat el guanyador del prestigiós concurs Händel Singing Competition que se celebra anualment en el London Händel Festival a la capital britànica. El jove baríton, resident a Londres des de fa dos anys com a estudiant de la Guildhall School of Music & Drama de Londres, que comença a ser un nom conegut del públic barceloní i català, va obtenir el primer premi d’aquest concurs creat el 2002 i que ja ha premiat veus importants com les de Lucy Crowe o Iestyn Davies. Enfocat a cantants especialitzats en el repertori barroc i especialment les obres de Händel, els darrers anys ha evolucionat i inclou veus més operístiques, més líriques.

En aquesta edició, hi van participar més de cent concursants, dels quals van ser escollits tres sopranos, una mezzosoprano i un baríton, de diferents països -Eslovàquia, Rússia, els Estats Units, el Regne Unit i Espanya. El baríton català Josep-Ramon Olivé va obtenir el primer premi i el premi del públic gràcies a la seva *“veu càlida i ressonant, la seva musicalitat, expressivitat i claredat en el text”*, segons el que es desprèn de la crònica publicada pel portal **Bachtrack**.

Tot i residir a Londres, Josep-Ramon Olivé és un habitual en les programacions establertes a Catalunya i ja ha protagonitzat alguns projectes d’envergadura, com l’estrena de l’òpera *L’eclipsi* d’Alberto García Demestres, estrenada l’any passat en la temporada del TNC, o bé el seu debut en la Schubertiada de Vilabertran també l’estiu passat. Properament se’l podrà sentir en el cicle Integral de Cantates de Bach organitzat pel Palau de la Música i L’Auditori; serà el 31 de maig al Petit Palau amb la participació del Cor Madrigal i sota la direcció de Mireia Barrera. Aquest estiu també cantarà en un concert al Festival de Sant Fruitós de Bages convidada per la seva mestra, la mezzosoprano Mireia Pintó, qui organitza el dit festival, i la propera temporada el baríton participarà en el concert de l’OBC a la Sagrada Família en la presentació de Kazushi Ono com a titular de la formació; d’altra banda, tornarà a participar en els *Carmina Burana* de

Carl Orff que el Cor Jove de l'Orfeó Català interpreta en el Cicle Coral de la temporada del Palau de la Música Catalana i que tant d'èxit recollí en la primera edició l'any passat.

Josep-Ramon Olivé en la seva actuació al concurs Händel Singing Competition. © Chris Christodoulou

La «Revista Musical Catalana» parla amb ell per valorar el seu dolç moment artístic en aquesta incipient i tot sembla indicar que prometedora carrera professional.

RMC: Has guanyat la Händel Singing Competition 2015 i el premi del públic. ¿Ens pots fer cinc cèntims de com va anar el concurs i què suposa resultar-ne el guanyador?

JRO: Es tracta d'un concurs només dedicat a la música vocal de Händel i forma part del London Händel Festival que se celebra des de fa més de 35 anys a Londres. Es desenvolupa en tres rondes (una prova preliminar, la semifinal i la final) i cada participant ha d'interpretar al llarg de totes les fases fins a un total de 45 minuts de música de Händel (amb la particularitat que en la final no es pot interpretar cap ària del tan conegut *Messies*). En el meu cas vaig interpretar àries de les òperes *Giulio Cesare*, *Lotario*, *Tamerlano*, *Rinaldo* i dels oratoris *Te Deum Dettingen*, *El Messies* i *Judas Maccabeus*. En la fase final del concurs, on vam arribar cinc dels més de cent participants que ens hi vam inscriure, vam interpretar el repertori escollit acompanyats per la London Händel Orchestra, dirigida pel director Laurence Cummings. Per això, només el fet d'arribar a la final ja va ser una experiència molt interessant. El primer premi que em van atorgar consta d'una dotació econòmica, a més de la possibilitat d'oferir un concert en el marc del London Händel Festival l'any vinent. Crec que està molt bé que el premi no només suposi una dotació econòmica, sinó que també ofereixi una oportunitat professional. A més a més, el fet d'obtenir el premi del públic també va ser una satisfacció molt gran i valoro moltíssim que la gent gaudís amb la meua interpretació.

RMC: Cap a on vols que es dirigeixi la teua carrera? Et veus més com un cantant d'òpera o vols combinar-ho amb el lied i l'oratori? En quin repertori et trobes més còmode?

JRO: Per ara intento continuar treballant l'òpera, el lied i l'oratori, i procuro no limitar-me a un repertori específic, tot i que pot ser que a la llarga ho acabi fent, en funció de com vagi evolucionant la meua veu. Ara mateix estic desenvolupant més intensament la meua formació operística a la Guildhall School of Music & Drama de Londres, però paral·lelament continuo treballant el repertori de lied i oratori, i combino la meua activitat professional en els tres camps. Penso que de moment això enriqueix la meua formació i em permet seguir treballant la versatilitat i la flexibilitat de la veu. Potser de moment en el que em sento més còmode és amb el lied, ja que és on la meua veu s'adapta d'una manera més natural i puc explorar més matisos.

RMC: Portes un parell d'anys vivint a Londres. Com està essent la teua experiència formativa i musical allà? És fàcil obrir-se camí en una ciutat amb tanta oferta com també competència? Estàs tenint moltes oportunitats musicals?

JRO: Gràcies a la formació que estic rebent a la Guildhall he guanyat molta experiència en el camp de la interpretació i he fet un salt pel que fa a la tècnica vocal i a l'ampliació de repertori. En el sentit professional no és fàcil obrir-se camí en una ciutat gran com és Londres. És cert que hi ha moltes oportunitats, però també hi ha molta més gent que intenta accedir-hi, i sobretot que està molt ben preparada. En el meu cas, la Guildhall m'ha servit de pont per participar en diversos projectes professionals, però també hi ha altres plataformes, com per exemple el concurs de Händel, que són un bon aparador en aquest sentit.

RMC: Quin diries que és el més gran aprenentatge que has rebut allà que no haguessis pogut

obtenir aquí?

JRO: M'agradaria destacar dues coses que he trobat a Londres que crec que a casa nostra no són tan habituals. La primera és l'oportunitat de participar en tres produccions d'òpera a l'any, produïdes per l'escola i que compten amb directores musicals i d'escena convidats. Tot i estar produïdes i realitzades per estudiants, tenen un nivell equiparable a produccions de l'àmbit professional, tant pel que fa a la qualitat dels intèrprets com a la producció tècnica (calendari, muntatge escènic, equip tècnic, etc.), a més de ser obertes a l'exigent públic extern. Això vol dir, per tant, que la preparació com a cantant és molt completa, ja que treballem molt l'aspecte interpretatiu i dramàtic. D'altra banda, aquí a Londres he fet un pas endavant molt important pel que fa a la interpretació del text. La formació que rebem (classes de fonètica i dicció, de declamació del text i de dramaturgia) està enfocada a millorar i desenvolupar tots els recursos possibles que ens ajudin a una millor comunicació del text.

RMC: Quins són els teus mentors o els professors que t'estan deixant empremta i per què?

JRO: Actualment i des de fa tres anys, la persona que m'està ajudant més i que té una influència més directa en la meua formació és el meu professor Rudolf Piernay, amb ell estic perfeccionant la tècnica, així com els diversos aspectes de la interpretació musical. També mantinc una bona relació amb el meu professor de direcció de cor a l'ESMUC i compositor Johan Duijck, amb qui treballo sovint i de qui he tingut l'oportunitat d'estrenar diverses obres els últims anys. A part d'ells, també tinc molt presents en la meua carrera la Mireia Pintó i en Francisco Poyato, que van ser professors meus a l'ESMUC, i també en Lluís Vilamajó. D'altra banda, un referent per a mi actualment és en Jordi Savall, amb qui també tinc la sort de col·laborar ocasionalment cantant a La Capella Reial de Catalunya. Ell és un gran mestre, i sempre intento aprendre'n el màxim.

RMC: Tens compromisos musicals a Catalunya freqüentment i comences a tenir-ne també a l'estranger. Quins són els compromisos professionals de més importància en el futur immediat?

JRO: Dels compromisos que tinc pròximament destacaria el concert que cantaré a final d'aquest mes al Petit Palau del cicle Integral de Cantates de Bach que organitzen el Palau i L'Auditori amb el Cor Madrigal i Vespres d'Arnadí, dirigits per Mireia Barrera. També a mitjan de juliol participaré en un recital al Festival de Sant Fruitós de Bages, el qual em fa molta il·lusió pel vincle que tinc amb la mezzosoprano Mireia Pintó, que és membre de l'organització i de qui vaig ser alumne a l'ESMUC durant cinc anys. De cara a la tardor, cantaré per primera vegada amb l'OBC i el seu nou director Kazushi Ono a la Sagrada Família, en el concert d'inauguració de la temporada 2015-16. També interpretaré el rol de Pantalone de l'òpera *Le donne curiose* de Wolf-Ferrari a Londres i faré un recital en el London Song Festival. De cara al 2016, interpretaré el rol de Tarquinius de *The rape of Lucretia* de Britten a Londres i faré un recital a l'Auditori de Barcelona en la temporada de música de cambra, entre d'altres.

RMC: Tens una doble formació com a cantant i com a director de cor, però darrerament aquesta segona ha quedat en un segon terme. T'agradaria reprendre-la?

JRO: La direcció és una formació que duré amb mi tota la vida i ha estat una etapa molt important. No descarto tornar-hi més endavant, però de moment estic centrat en la carrera de cant, que em demana una dedicació exclusiva i molt intensa.

RMC: Quin és el rol d'òpera que més t'agrada i que seria un somni per a tu poder fer-lo?

JRO: Ara mateix, com a qualsevol baríton, m'atrauen molt el Figaro d'*Il barbiere* de Rossini i el *Don Giovanni* de Mozart, són dos rols que m'encanten i que em faria molta il·lusió poder representar algun dia en un teatre d'òpera. De totes maneres, estic convençut que al llarg de la meua carrera tindrè l'oportunitat de descobrir altres rols tan o més atractius que aquests.